

ANDRZEJ SAPKOWSKI

THE WITCHER
THE LAST WISH

වචන

අවසන් ප්‍රාර්ථන

පළමු වැනි දිගානුරූප

යුක්තියේ හඬ 1

ඇ ඔහු වෙත ආවේ අලුයමත් සමගමය.

කිසිදු හඬක් නොනගාම ප්‍රවේශමෙන් ඇතුළු වූ ඇ ඒ කුටිය හරහා ඇදී ආවේ මායාරූපිකාවක ලෙසිනි. සවනත වැකෙන්නා වූ එකම ශබ්දය වූයේ ඇගේ සළුව ඊට ඇතුළතින් වූ නිරුවත් සිරුර සමඟ පිරිමැදෙන හඬ පමණය. කෙසේ වෙතත් විවර්ථ¹ අවදි කරවන්නට ඒ සිහින් හඬ සමත් විය. නොඑසේ නම්, නිමක් නොපෙනෙන ආගාධවල වාරිකාවෙහි නිරත වෙමින්ද, නිසොල්මනේ වැනෙමින් ඇති මුහුදු පැළෑටිවලින් පිරි වෙරළවල් මැද වූ මුහුදු පත්ල සහ එහි නිසල දිය තලය අතර පාවෙමින්ද, ඒකාකාර ගමනක යෙදෙමින් සිටි අඩ නින්දෙන් ඔහු මිදෙන්නට ඇත.

ඔහු සෙලවුණේවත්, කලබලයක් කළේවත් නැත. වඩවඩාත් සමීප වූ යුවතිය, සිය සළුව ඉවත හෙළා, සිරුවෙන් විත් සිය දණහිස එම විසල් යහනේ කෙළවරකින් තැබුවේ තරමක දෙහිඩියාවෙනි. ඔහු

1 Witcher, wiccan, hexer, vedymin - යන නම්වලින් හැඳින්වෙන මොවුන් ඉතා දරුණු කායික මෙන්ම මානසික ක්‍රියාවලි සහ පුරාණ මායාකර්ම හා සබැඳි සිරිත් විරිත්ද සමඟ මනා සටන් පුහුණුවක් ලබාගෙන, දරුණු මායා සත්වයන් ඝාතනය කිරීම සිය වෘත්තිය කරගත් කණ්ඩායමකි.

අඩවන් දැසින්ම ඇ දෙස බලා හුන්නේ තවමත් තම නිද්‍රාවෙන් මිදිය නොහැකි ලෙසින්ය. හෙමින් සිරුවේ ඇඳ ඇතිරිලි මතටත්, අනතුරුව ඔහුගේ සිරුර මතටත් නැග ගත් යුවතිය සිය පාදවලින් ඔහුගේ සිරුර වට කර ගත්තාය. දැන්වලට බර දෙමින් ඉදිරියට නැඹුරු වූ ඇය කැමොමයිල් සුවඳ හැමු තම කෙස් රොදින් ඔහුගේ මුහුණ පිරිමැද්දාය. තිර අදිටනකින් නොඉවසුම් වූ ඇය යළි ඉදිරියට නැමී ඔහුගේ ඇඟිපියත්, දෙකොපුලත්, දෙතොලත් සිය පියොවුරු අගින් ස්පර්ශ කරන්නට වූවාය. මඳ සිනහවක් පෑ ඔහු, ඇගේ උරහිස මෘදුව ග්‍රහණය කරගනිද්දී ඇ සෘජුව හිඳගත්තේ ඔහුගේ අකැඟිලි මගහරිමිනි. මිහිදුමෙන් වැසුණු එම කාන්තිමත් උදයේ ඇය දීප්තිමත්ව බැබළුණි. ඔහු සෙලවීමට තැත් කළත් දැතින්ම ඔහුව තද කරගත් ඇය ඔහුගේ ඉරියව්ව වෙනස් කිරීම තහනම් කළාය. ඒ සමගම තම උකුළෙන් කළ එක් සරල නමුත් තීරණාත්මක වලනයකට ඇය ප්‍රතිචාරයක් බලාපොරොත්තු වූවාය.

ඔහු ඒ ප්‍රතිචාරය දැක්වූයේය. තවදුරටත් ඇ ඔහුගේ දැන් මගහැරයේ නැත. සිය හිස පිටුපසට ගැස්සූ ඇ, කෙස් කළඹ ගසා දැමුවාය. සිතලයකින් යුතු වූ ඇගේ සම පුදුමාකාර ලෙස මෘදු ස්වභාවයක් දැරීය. ඇයගේ මුහුණ ඔහුගේ මුහුණ ආසන්නයට එන විට යන්තමින් දිලිසුණු ඇගේ දෙනයන, ජල අප්සරාවකගේ² මෙන් විසල් සහ අඳුරු විය.

ඒ ප්‍රේමාලිංගනය වඩවඩාත් තිවු වෙමින්ද, කැළඹීමෙන් යුතුවද දිගහැරෙද්දී හේ කැමොමයිල් සාගරයේ ගිලී යන්නට වන.

2 Water Nymph - ජල අප්සරාව (අප්සරාවන් යනු මනුෂ්‍ය පෙළපතේ ජීවී විශේෂයකි.ස්වභාවධර්මය ආරක්ෂා කිරීමට කැපව සිටියි. ස්ත්‍රී ලිංගිකය.)

විවෘ

පසු කලෙක කියැවුණු ආකාරයට ඒ මිනිසා පැමිණ ඇත්තේ උතුරු දෙසින් වූ රෝපර්ස් ද්වාරයෙනි. බර පටවාගෙන සිටි අශ්වයාට තෝන් ලණුවෙන් අල්ලාගෙන, ඔහු පැමිණියේ පයින්මය. ගොම්මන උදා වී තිබූ නිසාම ලණු අඹරන්නන්ගේත්, සෑදල තනන්නන්ගේත්, සම් පදම් කරන්නන්ගේත් වෙළෙඳ කුටි ඒ වන විටත් වසා තිබුණි. විදියම පාළුවට ගොසින්නය. එය උණුසුම් දිනයක් වුවද මිනිසාගේ කර වටා වැටුණු කාළ වර්ෂ ලෝගුවකි. හේ තමන් වෙතට අන්‍යයන්ගේ අවධානය ඇද ගෙන ඇත.

‘ඕල්ඩ් නැරකෝර්ට්’ තානායම ඉදිරිපස නතරවුණු ඔහු මොහොතකට එතැනම සිටගෙන සිටියේ තානායමෙහි වූ කසුකුසුවට කන් දෙමිනි. වෙනදා මෙන්ම, මෙකී හෝරාව එය මිනිසුන්ගෙන් පිරිගත් තැනකි.

අමුත්තා, ඕල්ඩ් නැරකෝර්ට් තානායමට ඇතුළු වූයේ නැත. ඔහු සිය අශ්වයාවද ඇදගෙන විදියේ තරමක් ඔබ්බෙන් වූ තවත් තානායමක් වෙත ගියේය. තරමක් කුඩා තැනක් වූ එය හැදින්වූයේ ‘ද ටොක්ස්’ ලෙසය. කුප්‍රකට තැනක් වූ හෙයින් එහි එතරම් සෙනඟ ගැවසුණේද නැත.

පිපිඤ්ඤා අවිචාරු දැමූ බැරලයකට ඉහළින් හිස යොමු කළ තානායම්පල්ලා මිනිසා දෙසට තියුණු බැල්මක් හෙළුවේ හරියටම ඔහුව විනිශ්චය කරන්නට මෙනි. ලෝගුවත් පැලඳගෙනම කවුන්ටරය ඉදිරිපිටට වී නුහුරු ලෙසින් සිටගෙන සිටින මේ පිටස්තරයාගේ සෙලවීමකුදු නැත. ඔහු නිහඬය.

“මොනාද ඕනේ?”

“බිර.” ආගන්තුකයා පිළිතුරු දුන්නේ කර්කශ හඬින්.

සිය කැන්වස් ඒප්‍රනයෙන් දැන් පිසදාගත් තානායම්පල්ලා කඩතොලු වී ගොස් තිබූ මැටි බිර කුසලානයක් පුරවන්නට විය.

ආගන්තුකයා තරුණ වියේ පසු වූ නමුත් ඔහුගේ කෙස් කළඹ බොහෝ දුරකට ශ්වේත වර්ණයට හැරී තිබුණි. ලෝගුවට යටින් ඔහු ඇඳ සිටි හම් ජැකට්ටුව බෙල්ලෙනුත්, උරහිසෙනුත් ලේස් පට්ටලින් ගැට ගසා ඇත.

ලෝගුව ගලවා ඉවත් කරන මොහොතේදීය ඔහු සතු අසිපත හේ වටා සිටියවුන්ට දැකගත හැකි වූයේ. එක්තරා අතකට එහි අමුත්තක්ද නැත. විසීම හි සෑම මිනිසෙකුම පාහේ යම් ආයුධයක් ළඟ තබා ගැනීමට හුරුව සිටින්නේය. කෙසේ වෙතත්, ඒ කිසිවෙකුත් දුන්නක් හෝ හි කොපුවක් හෝ පිටේ බැඳගෙන යන්නාක් මෙන් අසිපතක් මෙලෙස ගෙන ගියේ නැත.

ආගන්තුකයා, මේසයේ වාඩි වී සිටි අනෙකුත් අමුත්තන් කිහිපදෙනා අතරට එක් නොවීය. කවුන්ටරය ආසන්නයටම වී සිටි ඔහු තානායම්පල්ලා දෙස හෙළාගෙන සිටියේ විනිවිදයනසුලු අන්දමේ බැල්මකි. හේ, බිර කුසලානයෙන් උගුරක් දෙකක් ඇඳ ගත්තේය.

“මම රාත්‍රිය ගතකරන්න නවාතැනක් සොයනවා.”

“මෙහෙ ඉඩක් නෑ.” තානායම්කරු නොමනාපයෙන් මෙන් කීවේ අමුත්තාගේ දූවිලි වැදී ජරාපත්ව තිබූ පාවහන් දෙස බලමිනි. “ඕලේඩි තැරකෝට්ටුවලින් අහලා බලන්න.”

“මම මෙතන නවතින්න වඩාත් කැමතියි.”

“මෙතන ඉඩක් නැහැ!”

තානායම්කරුට, ආගන්තුකයාගේ භාෂා උච්චාරණ විලාසය ග්‍රහණය කර ගැනීමට හැකි වූයේ ඒ මොහොතේදීය. හේ රිවියානුවෙකු විය යුතුය.

“මම ගෙවන්නම්...” පිටස්තරයා කතා කළේ එතරම් විශ්වාසී නොවන, සන්සුන් ස්වරයෙනි. මහා කලබලාගැනිය ඇරඹුණේ ඒ සමඟය. පිටස්තරයා තානායමට ගොඩ වැදුණු මොහොතේ සිටම තම අඳුරු පැහැ දැස් ඔහු කෙරෙන් ඉවතට නොගත්, කුෂ්ඨ සහිත සමකින් යුතු එක් හින්දැරි මිනිසෙකු හුන් තැනින් නැගිට කවුන්ටරය දෙසට ආවේය. ඔහුගේ හෙංවයියන් යැයි සිතිය හැකි දෙදෙනෙක් ඔහු පසුපසම සිටගත්තේ අඩි දෙකකට නොවැඩි දුරකිනි.

“රිවියානු රස්තියාදුකාරයා, මෙතන උඹට නවාතැන් නැහැ.” කුෂ්ඨ සහිත මිනිසා ගෝරනාඩු කළේ පිටස්තරයාට පසෙකින් සිටය. “විසිම් නුවර අපිට උඹලා වගේ එවුන් ඕන නැහැ. මේක වැදගත් නගරයක්.”

බීර කුසලානයද අතට ගත් පිටස්තරයා පසෙකට විය. ඔහු, සිය දැස් මඟහරිමින් සිටි තානායම් හිමිකරු වෙතට බැල්මක් හෙළීය. රිවියානුවා වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට ඔහුට වගක්වත් නැති සෙයකි. අනෙක් අතට රිවියානුවන්ව ප්‍රිය කරන්නෝ කවුරුන්ද?

“රිවියානුවෝ ඔක්කොම හොරු!” කුෂ්ඨ මිනිසා දිගින් දිගටම කියාගෙන ගියේය. ඔහුගේ හුස්මේ ගැබ්ව තිබුණේ බීර සහ සුදුසුණු පුසුඹත්, දැඩි ද්වේශයත්ය. “උඹට ඇහුණද මං කියපු දේ? අවජාතකයා!”

“උඟට ඇහෙන්නේ නැති හැඩයි. කන් දෙකේම ජරාව පිරිලා.”
හෙංවයියන් දෙදෙනාගෙන් එකෙකු කියද්දී අනෙකා කෙකර
ගාන්නාක් සේ සිනහ විය.

“ගාණ ගෙවලා පලයන්!” කුෂ්ඨ මිනිසා කෑ ගැසීය.

රිවියානුවා පළමු වතාවට ඔහු දෙස බැලුවේ එවිටය.

“මගේ බිරි විදුරුව ඉවර කරලා ඉන්නම්.”

“අපිත් උදව් කරන්නම්!” කුෂ්ඨ මිනිසා සිවුරුහන් හඬක් නැගීය.

පිටස්තරයාගේ අතේ තිබූ බිරි කුසලානයට පහරක් එල්ල කළ
ඔහු, ඒ හා සමගම පිටස්තරයාගේ උරහිසින් අල්ලා ඔහුගේ පපුව
හරහා විකර්ණව ඇද තිබූ හම් පටිය තුළින් ඇඟිල්ල දමා අදින්නට
විය. ඔහුගේ හෙංවයියන් දෙදෙනාගෙන් එකෙකුද පහර දීම සඳහා
සිය මීට මොළුවා ගත්තේය. පිටස්තරයා එතනම ඇද වැටුණේ
කුෂ්ඨ මිනිසාගේද සමබරතාවය ගිලිහවමිනි. කොපුව තුළින්
අසිපතක් ඇදෙන තියුණු හඬක් ඇසුණු අතර එය අඩ අඳුර තුළ
මොහොතකට දිලිසෙනු පෙනුණි. මුලු තානායමම උණුසුම්ව ගොස්
ඇත. සතර අතින් කෑ මොරදීම් ඇසෙද්දී ඉතිරිව සිටි අමුත්තන්
කිහිප දෙනාද පිටවීමේ දොරටුව වෙතට රොක් විය. පුටුවක් මහ
හඬින් බිම වැටුණු අතර මැටි බඳුන් පොළොවේ වැදෙන හඬ
දෝංකාර දුණි. බිහිසුණු ලෙස පහර කා සිය ඇඟිලි තුඩුවලින්
කවුන්ටරයේ ගැට්ටේ එල්ලී සිටි කුෂ්ඨ සහිත මිනිසා සෙමින්
සෙමින් තම දර්ශන පර්යේෂණ නොපෙනී යන අයුරු වෙවුලන
දෙතොලින් යුත් තානායම් හිමිකරු බලා සිටියේය. හෙංවයියන්
දෙදෙනාද බිම වැතිරී හිඳි. එකෙකුගේ සෙලවීමකුදු නැති අතර,
අනෙකා අඳුර තුළ වේදනාවෙන් මිරිකෙමින් ගැහි ගැහි සිටියේ
ලේ විලකය. ගැහැනියකගේ උමතු විලාපයක් වා තලයට මුසු වී
දෙසවන් සිදුරු කරගෙන යද්දී තානායම් හිමිකරු වෙවුලා ගියේය.
හුස්ම අල්ලා ගැනීමට මහත් වෑයමක් දැරූ හේ වමනය කළේය.

ආගන්තුකයා බිත්තිය දෙසට පසුබැස්සේ නොසන්සුන් වූ නමුත් සුපරීක්ෂාකාරී ස්වභාවයෙනි. ඔහු, සිය දැතින්ම දරා සිටි අසිපත හිස් අවකාශයේ එහා මෙහා වැනුවේය. කිසිවෙකුත් සෙලවුණේවත් නැත. අත් පා හිරි වට්ටවමින්, උගුරුදඬු සිර කරමින් සුසානයක වත් වූ බිහිසුණු බවක් ඔවුන් ඉදිරිපිට පැහැදිලිව මැවී තිබුණි.

ආරක්ෂක හටයන් තිදෙනෙකු තානායම වෙත දිව ආවේ ඔවුන්ගේ ලෝහමය සන්නාහවලින් හඬ නංවමිනි. ඔවුන් ඒ ආසන්නයේම හිඳින්නට ඇත. ඔවුන්ගේ අත්වල සම් පට්ටලින් එතු පොලු සූදානමින් තිබූ නමුත්, එහි වූ මළ කඳන් දුටු වහාම ඔවුහු සිය අසිපත් ඇද ගත්හ. බිත්තියට හේත්තු වූ රිවියානුවා සිය වමතින්, උස් පාවහනක් තුළ රඳවා තිබූ කිණිස්සක් පිටතට ඇද ගත්තේය.

“ඕක පල්ලෙහාට දානවා!” ආරක්ෂක හටයන්ගෙන් කෙනෙකු ගෝරනාඩු කළේ ගැහෙන හඬිනි. “මහලොකු වීරයා! ඕක විසි කරන්නයි කිව්වේ. උඹ අපිත් එක්ක එන්න ඕන!”

දෙවැනි ආරක්ෂක හටයා, රිවියානුවා සහ තමා අතර වූ මේසයට පයින් ගැසීය.

“ගිහින් මේ මිනිහව අල්ල ගන්නවා ට්‍රෙස්කා!” ඔහු තුන්වැන්නා දෙසට හැරී කැ ගැසීය. තුන්වැනි හටයා සිටියේ දොරට ආසන්නයෙනි.

“අවශ්‍ය නැහැ.” ආගන්තුකයා කීවේ සිය අසිපත පහළ හෙළමිනි. “මම එන්නම්.”

“ඔව්, උඹට එන්න වෙන්තේ කඹේක කෙළවරට තමයි. කාලකණ්ණියා!” ගැහෙමින් සිටි හටයා යළිත් වරක් මොර දුනි. “ඔය කඩුව පල්ලෙහාට නොදැම්මොත් මම උඹේ බෙල්ලම කපලා දානවා!”

රිවියානුවා සෘජුව සිටගත්තේය. එසැණින්ම සිය වම් අත යටින් අසිපත රඳවා තබා ගත් ඔහු දකුණු අත ආරක්ෂක හටයන් දෙසට එසැවීය. අනතුරුව හේ වා තලයේ කිසියම් සංකීර්ණ සංඥාවක් වැනි දෙයක් වේගයෙන් ඇඳ පෙන්වීය. ඔහුගේ ලෝගුවේ මැණික්කටුවේ

සිට වැළඹීමට තෙක් රඳවා තිබූ කුඩා ලෝහමය ඇණවලින් ක්ෂණික දීප්තියක් පිට විය.

ආරක්ෂක හටයන් පසුපසට ඇදුණේ සිය දැන්වලින් මුහුණු ආවරණය කරගෙනය. තානායමේ එක් අමුත්තෙක් නැඟී සිටි අතර තවත් අයෙක් දොර වෙතට පා එසවූයේය. ගැහැනියකගේ උමතු විලාපය යළිත් වරක් ඇසුණේ දෙසවන් පුපුරවන තරමේ වූ විශරූභඩකිනි.

“මම එන්නම්.” ආගන්තුකයා යළිත් වරක් එයම පැවසුවේ දෝංකාර දෙන්නාක් බඳු වූ සිය අසාමාන්‍ය කටහඬෙනි. “ඔබ තිදෙනා මගේ ඉදිරියෙන් යා යුතුයි. මාව කැස්ටෙලන්වරයා¹ වෙත ගෙන යන්න. මම ඒ මාර්ගය දන්නේ නැහැ.”

“හොඳමයි මහත්මයාණෙනි.” මුරකරුවා කෙදිරුවේ සිය හිස පහත් කරමිනි. ඔහු පිට වීමේ දොරටුව වෙත පා නැඟුවේ වටපිටාව දෙස සැක මුසු බැලුම් හෙළමිනි. අනෙකුත් හටයෝ දෙදෙනාද ඉක්මන් ගමනින් ඔහු පසුපසම ඇදී ආහ. ආගන්තුකයා ඔවුන් යන මඟෙහිම ඇදුණේ සිය අසිපත සහ කිණිස්ස යළිත් කොපුවෙහි බහාලමිනි. තානායමේ මේස පසු කරගෙන ඔවුන් ඉදිරියට ඇදෙද්දී ඉතිරිව සිටි අමුත්තෝ මේ හයංකර ආගන්තුකයා කෙරෙන් සිය මුහුණු හංගා ගත්හ.

II

විසිම් හි කැස්ටෙලන්වරයා වූ වෙලෙරාඩ් සිය නිකට කැසීය. ඔහු මිත්‍යා මතයන්ගේ එල්බගත්තෙකු හෝ පහසුවෙන් බිය ගැන්වෙන්නෙකු හෝ නොවූ මුත්, ධවල වර්ණ කේශ කලාපයකින් හෙබි මේ මිනිසා සමඟ තනිවන්නට වීමක් ගැන සිතන්නටවත් එතරම් ප්‍රිය කළේ නැත. අවසන ඔහු තීරණයකට එළඹීය.

1 Castellan - (කැස්ටෙලන්වරයා) පුරාතණ යුගයේදී යම් ප්‍රදේශයක මාලිගා භාරකරු, එසේත් නැතහොත් ආණ්ඩුකාරවරයා ලෙස රජු විසින් පත්කරනු ලැබ සිටින පුද්ගලයා

“යන්න.” ඔහු ආරක්ෂක හටයන්ට නියෝග කළේය. “දැන්, තමුන් ඉදගන්නවා. නෑ නෑ... ඔතන නෙවෙයි. තව ටිකක් ඇතින්. කමක් නෑනේ?”

ආගන්තුකයා අසුන් ගත්තේය. ඔහුගේ අසිපතවත්, කාළ වර්ණ ලෝගුවවත් තවදුරටත් ඔහු ළඟ නොවීය.

මම වෙලෙරාඩ්, විසිම්වල කැස්ටෙලන්වරයා.” වෙලෙරාඩ් කීවේ, මේසය මත වූ බරැති සෙංකෝලය පුරා නොසන්සුන් හැඟීමෙන් අත යවමිනි. “ඒ වගේම මං අහගෙන ඉන්නේ. ඉතින්, මංකොල්ලකාරයෝ, උඹව හිර කුටියට ඇදලා දාන්න කලින් මොනවද උඹට මට කියන්න තියෙන්නේ? මිනීමැරීම් තුනයි. ඒත් එක්කම මායා මන්තර මැතිරීම්! තරක නෑ. තරකම නෑ. විසිම්වලදී ඔය වගේ දේවල්වලට මිනිස්සුන්ව උල තියන්නයි වටින්නේ. හැබැයි මම සාධාරණ මනුෂ්‍යයෙක්. උඹට මරණ දඬුවම දෙන්න කලින් මං උඹගේ කතාව අහන්නම්. ඉතින්, කතා කරනවා.”

සිය ජැකට්ටුවේ බොක්කම් මුදා හැරී රිවියානුවා, එතුළින් සුදු පැහැ එළු හමින් නිම වූ දැන්වීම් පත්‍රිකා මිටියක් වත් වූ යමක් පිටතට ඇද්දේය.

“පාරවල්වලයි, තැබැරැම්වලයි නුඹලා මේවා ගසා තිබුණා.” ඔහු නිසොල්මනේ කියා සිටියේය. “මේකේ ලියලා තියෙන දේ ඇත්තක්ද?”

“ආහා!” වෙලෙරාඩ් නොරිස්සුම් හඬක් පිට කළේ එම දැන්වීම් පත්‍රිකාවේ තිබූ පුරාණ අක්ෂර වෙත නෙත් යොමමිනි. “මේකයි එහෙනම්. මට එකපාර හිතාගන්න බැරි වුණා. මේක ඇත්තක් තමයි. ටමේරියා, මැහාකම් සහ පොන්ටර්වල මහරජු ගොල්ටෙස්ට්ගේ අත්සනින් ඕක සත්‍යයක් බව තහවුරු කරලා තියෙනවා. ඒක එක නිවේදනයක්. ඒත් නීතිය කියන්නේ නීතිය. විසිම්වල නීතියත් සාමයත් තියෙන්නේ මගේ අතේ. මිනීමරන්න මම ඉඩ තියන්නේ නැහැ. උඹට තේරුණාද?”

රිවියානුවා හිස වැනුවේ තමන් එය තේරුම් ගත් බව පෙන්වීමටය.

වෙලෙරාඩ් කෝපයෙන් ගෙරවීය.

“උඹ ළඟ විවර්වරුන්ගේ ලාංඡනය තියෙනවද?”

යළිත් වරක් තම ජැකට්ටුවට අත දැමූ ආගන්තුකයා මෙවර එළියට ඇදගත්තේ රිදී පැහැ දම්වැලක ඇමිණූ වෘත්තාකාර පදක්කමකි. එහි, සිය දිගු දත් විදහාගෙන සිටින වෘකයෙකුගේ හිසක රුවක් සටහන්ය.

“ඒ එක්කම උඹට නමක් තියෙනවද? ඕනම විදිහේ එකක්. ඒකෙන් අපිට මේ කතාබහ කරගෙන යන්න පහසුවෙයි.”

“මගේ නම ගෙරල්ටි.”

“හොඳයි එහෙමනම් ගෙරල්ටි. රිවියාවලින් වෙන්න ඕනා. භාෂා විලාසය එක්ක මට හිතෙන්නේ එහෙම.”

“රිවියාවලින්.”

“හොඳයි. උඹ දන්නවද ගෙරල්ටි? මෙන්න මේක.” වෙලෙරාඩ්, දැන්වීමට තදින් පහරක් ගැසීය. “මේක අතඇරල දානවා. මේක බරපතල ප්‍රශ්නයක්. ගොඩක් දෙනෙක් දැනටමත් උත්සාහ කරලා අසාර්ථක වුණා. මේක මේ වණ්ඩ් දෙකුත් දෙනෙක් එක්ක පොරබදිනවා වගේ දෙයක් නෙවෙයි මිත්‍රයා.”

“මම දන්නවා. මේක මගේ රස්සාව වෙලෙරාඩ්. ඒ වගේම දැන්වීමේ තියෙනවා මේ වැඩේට ඕරන්² කුන්දාහක තෑගි මුදලක් දෙන බවත්.”

“කුන්දාහක්.” වෙලෙරාඩ් කීවේ සිය මුව හකුළා ගනිමිනි. “ඒ වගේම, කුමරියව බිරිඳ කරගන්නත් පුළුවන්. ෆොල්ටෙස්ට් උතුමාණන් ඒ ගැන නිල ප්‍රකාශයක් දීලා නැතත් කටකතාව යන්නේ එහෙමයි.”

2 Oren (ඕරන්)- ටමේරියා සහ එහි පරිවාර ප්‍රාන්තවල භාවිත කෙරුණු මුදල් ඒකකයකි.

“මට කුමරියගෙන් වැඩක් නැහැ.” ගෙරල්ටි සන්සුන් හඬින් කීවේය. සිය දෑත්, දෙදණ මතින් තබාගෙන සිටි ඔහු සෙලවුණේවත් නැත. “තුන්දාහ විතරයි.”

“පුදුම කාලයක්.” කැස්ටෙලන්වරයා සුසුමක් හෙළීය. “මහ ජරා කාලයක්. අවුරුදු විස්සකට කලින් කවුද හිතුවේ, අඩුම ගාණේ බේබ්‍රු පිස්සෙක්වත් හිතුවද විවර්වරුන්ය කියල රස්සාවක් තියෙයි කියලා? තැනින් තැනට යන බැසිලිස්ක්³ ඝාතකයන්... මකරු, වොඩ්නික්වරු⁴ මර මර යන සංචාරක ඝාතකයන්. ඉතින් ගෙරල්ටි, කියනවා බලන්න... උඹලාගේ ඔය නිකායෙන් බිර බොන්න අවසර තියෙනවද?”

“සත්තකින්ම.”

වෙලෙරාඩ් අත්පොළසන් දුන්නේය.

“බ්ල!” ඔහු හඬ ගෑය. “තව ළංවෙලා ඉඳගන්නවා ගෙරල්ටි. කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ.”

ඔවුන් වෙත ගෙන එන ලද්දේ සීතල, පෙණ නඟින බිරය.

“ජරාම කාලයක්...” වෙලෙරාඩ් කෙදිරුවේ සිය කුසලානයෙන් තරමක් ලොකු බිර උගුරක් මුවට ගන්නා අතරය. “හැම ජාතියකින්ම ජරා එවුන් මතුවෙලා. මැහාකම්වල, කඳු අතරේ දැන් බොගිමන්ලා⁵ කල්ලි ගැහිලා. ඉස්සර නම් හිටියේ කැලෑව අස්සේ හූ තියන වෘකයෝ විතරයි. ඒත් දැන් බලන බලන තැන කොබෝල්ඩ්ලයි,⁶ ස්ප්‍රිගන්ලයි,⁷

3 Basilisk (බැසිලිස්ක්) - කුරුල්ලන්ගේ වැනි හොටයකින් යුතු වූත්, මකරෙකුගේ පෙනුමට සමාන වූත්, සත්ව විශේෂයකි.

4 Vodnick (වොඩ්නික්) - ජාලාශ්‍රිතව වෙසෙන බිහිසුණු, මායා සත්ව කොට්ඨාසයකි.

5 Boggymen (බොගිමන්) - ලොමින් වැසුණ සිරුරින් යුත්, උසින් අඩු, මිනිස් සිරුරේ හැඩයට සමාන හැඩයක් ඇති සත්ව විශේෂයකි.

6 Kobolds - ගල්ගුහා සහ කැලෑ ආශ්‍රිතව වෙසෙන, සුනඛයකුගේ හැඩගත් මුහුණුවරකින් හා මිනිස් සිරුරට සමාන හැඩැති, උසින් අඩු සත්ව විශේෂයකි.

7 Spriggan - දිගු නිය හා ඇඟිලිවලින් යුත්, මිනිස් සිරුරට සමාන හැඩැති සත්ව විශේෂයකි.

වෘකමිනිස්සුයි...⁸ මොන කරදරකාරයොද මන්දා. සුරංගනාවියොයි, රුසැල්කාලයි⁹ ගමේ ඉන්න ළමයි සිය ගාණක් උස්සන් ගිහින්. මීට කලින් කවදාකවත් අහලා නැති ලෙඩකුත් හැදුණා. මගේ ඇඟේ රෝම කෙළින් වෙලා තියෙන්නේ මේවට. දැන් ඒ ඔක්කොටම වඩා පුශ්නේ මේක!”

ඔහු හම් ලියවිලි මිටිය මේසය හරහා තල්ලු කළේය.

“උඹලා වගේ විවර්ලට හොඳ ඉල්ලුමක් තියෙන එක පුදුම වෙන්ත දෙයක් නෙවෙයි ගෙරල්ටි.”

“රජුගේ නිවේදනය, කැස්ටෙලන්.” ගෙරල්ටි සිය හිස එසවූයේය. “නුඹ ඒක ගැන වැඩිදුර විස්තර දන්නවද?”

වෙලෙරාඩ් යළිත් වරක් සිය අසුනේ දිගා වුණේ දැන් උදරය මැදින් බැඳගනිමිනි.

“විස්තර? ඔව්... මං දන්නවා. හරිහැටි තහවුරු වුණ ඒවම නොවෙන්න පුළුවන්. හැබැයි හොඳ මූලාශ්‍රවලින් ලැබුණු ඒවා.”

“ඒවා තමයි මටත් ඕනේ.”

“උඹ ඔය තරමටම ඉල්ලනව නම්, හොඳයි. අහගනින්...”

බීර උගුරක් මුවට ගත් වෙලෙරාඩ් සිය හඬ පහත් ස්වරයකට ගෙන ආවේය.

“අපේ රාජ්‍යෝත්තමයාණන් කුමාරයා කාලෙ, ඒ කියන්නේ ඔහුගේ පියා වෙච්චි නාකි මෙඩෙල්ගේ රාජ්‍ය කාලයේදී, ෆොල්ටෙස්ට් අපිට පෙන්නලා තිබුණ ඔහුට කරන්න පුළුවන් දේවල්. ඇත්තටම ඔහුට

8 Werewolf - වෘකයන් හෝ අර්ධ වෘක ස්වරූපයකට පත් විය හැකි මිනිසුන්

9 Rusalka - මිනිස් දැරියන් පැහැරගෙන ගොස් තමන්ගේ ස්වරූපයට පත් කරන එක්තරා සත්‍ය මායා සත්ව විශේෂයකි. ජලාශ්‍රිතව ජීවත් වේ.

හුගක් දේවල් කරන්න පුළුවන්කම තිබ්බා. අපි බලාපොරොත්තු වුණේ වයසින් වැඩෙද්දී ඔහු තව මුහුකුරා යයි කියලා. ඒත් ඔහුගේ රාජාභිෂේකයෙන් ටික කාලෙකට පස්සේ ගොල්ටෙස්ට් පමණ ඉක්මවා ගියා. හැමෝටම ඒක පුදුමයක්. ඔහු තමන්ගෙම සහෝදරීව ගැබ්බර කළා. ඇඩා ලාබාලයි. ඔවුන් එකටමයි හිටියේ. ඒත් කිසි කෙනෙක් කිසිම දෙයක් සැක කළේ නැහැ. සමහර විට රැජින නම් සැක කරන්න ඇති. කොහොමින් කොහොමහරි මෙන්න එකපාරටම ඇඩා ලොකු දරු ගැබ්බුන් එක්ක! ඒ එක්කම ගොල්ටෙස්ට් තමන්ගේ සහෝදරීව කසාද බඳින එක ගැන කතා කරන්න ගත්තා. තත්වේ තවත් දරුණු වුණේ නොවිග්‍රැඩ්වල විසිමියර්ට ඕන වුණා තමාගේ දූ කුමාරි ඩැල්කාව ගොල්ටෙස්ට්ට බන්දලා දෙන්න. ඒ වෙද්දින් ඒකට රාජ දූතයෝ එවලයි තිබුණේ. ඉතින් අපිට සිද්ධ වුණා ගොල්ටෙස්ට්ගෙන් ඔවුන්ට වෙන්න ගිය අපහාසය නවත්තන්න. වාසනාවට අපි ඒක කරා. එහෙම නොකළ නම් විසිමියර් අපිව හම ගහනවා. කොහොම හරි අපි ඇඩාගෙන් උදව් ඇතුළු - එයා කොහොමහරි සහෝදරයට ඒ ගැන බල කරලා පෙළඹව්වා - අපි මිනිහාව ඒ ක්ෂණික විවාහයෙන් බේරගත්තා.

“ඊටපස්සේ ඇඩාව දරුවා ලැබුණා. මෙන්න මේක හොඳට අහගන්නවා. මොකද එතනින් තමයි හැමදේම පටන්ගත්තේ. ඇය උපත දුන්නේ මොන වගේ දේකටද කියලා දැක්කේ කීපදෙනයි. හැබැයි එක වින්තඹුවක් කුලුනේ ජනේලයෙන් පැනලා සියදිවි හානි කරගත්තා. අනිත් කෙනාගේ සිහිය විකල් වෙලා අදටත් තෝන්තු වෙලා වගේ ඉන්නේ. ඉතින් මම තේරුම් ගත්ත විදිහට ඒ රාජකීය අවජාතක කෙල්ල ඒ තරම් ලස්සන එකියක් නම් නෙවෙයි. ඒකි ඉක්මනින්ම මැරුණා. පෙකෙණි වැල කපන්නවත් කවුරුත් හිටියේ නැහැ. ඇඩාව බේරගන්නත් බැරි වුණා. ඒක නම් එයාගේ වාසනාව.”

“හැබැයි ඊට පස්සේ ආයෙමත් ගොල්ටෙස්ට් මැදිහත් වුණා. පුරාණ ප්‍රඥාවට අනුව රාජකීය අවජාතකයන්ව කැලැවේ වළලන්න ඕනේ. එහෙමත් නැත්තත් පුච්චලා දාන්න ඕනේ. ඒත් අපේ අති උත්තම රජ්ජුරුවන්ගේ නියෝගවලට අනුව ඇයට සැතපෙන්න වුණේ මාලිගාවට පහළ තියෙන භූගත සුරක්ෂිතාගාරයේ දෙණක.”

“නුඹලාගේ ඔය ප්‍රඥාවට දැන් පරක්කු වැඩියි.” ගෙරළ්ටි හිස ඔසවමින් කීය. “මන්ත්‍ර ඇදුරන්ගෙන් කෙනෙක්ව කැඳවන්න තිබුණතේ.”

“උඹ ඔය කියන්නේ අර තරු සලකුණු දාපු තොප්පි දාගෙන ඉන්න භොර තක්කඩියො ගැනද? සත්තකින්ම! මිනී පෙට්ටියේ තියෙන්නේ මොකක්ද කියන එකයි, ඊට ඒකෙන් එළියට බඩගාන්නේ මොකාද කියන එකයි දැනගන්නම උන් දහ දෙනෙක් විතර ආවා. කොහොම වුණත් ඒ දේවල් එකපාරම පැහැදිලි වෙන්න ගත්තේ නෑ. අපොයි නෑ. අවමගුල ඉවරවෙලා අවුරුදු හතක් පුරාවට සාමය තිබ්බා. ඊට පස්සේ එක රැක - ඒක පසළොස්වක දවසක් - මාලිගාවෙන් කැගැහිල්ලක් ඇහුණා. මහා සෝෂාවක් එක්ක කලබැගැනියක්. උඹට තේරෙනවා ඇතිනේ... මේවා උඹේ රස්සාවේ දේවල්නේ. ඒ වගේම උඹ ඔය නිවේදනයත් කියෙව්වනේ. අර කිරිසප්පයා මිනී පෙට්ටිය ඇතුළෙම වැඩිලා. හුඟක් වැඩිලා. හිතාගන්නවත් බැරි විදිහේ දත් එන්න තරම් වැඩිලා. කොටින්ම කියනවානම් ඒකි ස්ට්‍රිගා¹⁰ කෙනෙක් බවට හැරිලා.”

“උඹ, මං වගේ ඒ මළමිනිය නොදැක්ක එක නම් අපරාධයක්. එහෙම වුණා නම් උඹ ලොකු වටයක් ගිහින් හරි විසිම් පළාත මඟඅරිනවා.”

ගෙරළ්ටි නිහඬවම පසු විය.

“ඊටපස්සේ, මං මේ කිය කියා හිටියේ...” වෙලෙරාඩ් සිය කතාව කරගෙන ගියේය. “ෆොල්ටෙස්ට්, මායාකාරයෝ කණ්ඩායමක් කැඳෙව්වා. ඒ ඔක්කොම එක සැරේට මතුරන ගමන්, උන් අර අරන් යන අඩුම කුඩුමත් එක්කම සටනක් වගේ පටන් ගත්තා. මට නම් සැකයක් නෑ උං ඒවා අරන් යන්නේ උන් පස්සෙ බල්ලො පන්නන් ආවොත් ගහන්න වෙන්න ඇති. නිතරම උන්ට එහෙම වෙනවා ඇති. මායාකාරයෝ ගැන උඹ හිතන්නෙ වෙනස් විදිහකට නම් මට සමාවෙයන් ගෙරළ්ටි. උඹේ රස්සාවත් එක්ක උඹ එහෙම හිතනවා

10 Striga - ශාපයක් හේතුවෙන් රාක්ෂ ස්වරූපයකට හැරුණු මිනිස් කාන්තාවක්

කියන්න මට විශ්වාසයි. ඒත් මට නම් උන් මහම මහ වංචාකාර, මෝඩයෝ. උඹල වගේ විවර්ලා, මිනිස්සුන්ගේ හිතේ තද විශ්වාසයක් හරි ඇති කරනවා. අඩුම ගාණේ උඹලගේ වැඩ කෙළින් නොවැ.”

ගෙරළ්ටි සිනහවක් නැඟූ මුත් අදහස් දක්වන්නට ගියේ නැත.

“කොහොම හරි කාරණාවට බහිමුකෝ...”

සිය කුසලානය වෙත නැඹුරු වූ කැස්ටෙලන්වරයා තමන්ටත්, රිටියානුවාටත් තවතවත් බීර වත් කළේය.

“සමහර මායාකාරයන්ගේ උපදෙස් එව්වරටම මෝඩ බවක් පෙනුණේ නැහැ. එකෙක් යෝජනා කළා මාලිගාවයි, මිනිසෙට්ටියයි එක්කම ස්ට්‍රිගාව පුව්වලා දාමු කියලා. තවත් එකෙක් උපදෙස් දුන්නා ඒකිගේ හිස ගසා දාමුය කියලා. අනිත් උන්ට ඕන වුණේ ඒ රාක්ෂණ රැ කිස්සේ විනෝද වෙලා, දවාලට මහන්සියට මිනිසෙට්ටිය ඇතුළේ නිදාගෙන ඉද්දි ඇඟට ඇස්පන් ලී උලකින් අනින්න. අවාසනාවට වගේ එකෙක්... තට්ට ඔළු ගෙඩියට උල් තොප්පියකුත් දාගෙන, ඒ එක්කම පිටේ මොල්ලියකුත් එක්ක කවටයෙක් වගේ හිටිය එක මුනිවරයෙක් වාද කළා මෙතන තියෙන්නේ මායාකර්මයක් කියලා. ඒ මායාව ඉවත් කළාම ස්ට්‍රිගා පුදුමාකාර ලස්සනක් තියෙන, ෆොල්ටෙස්ට්ගේ පුංචි දූ කුමාරි බවට පත්වෙයි කියලා. කවුරුහරි කෙනෙක් එක රැයක් බිම්ගෙ යි ගත කරන එක විතරයි කරන්න ඕනේ. එව්වරමයි. එහෙම දෙයක් කියලා ඊළඟට මේ මිනිහා රැ ගත කරන්න මාලිගාවට ගියා. එව්වරටම මෝඩයෙක් ගැන උඹට හිතන්නවත් පුළුවන්ද? උදේ බලද්දී, මං හිතන විදිහට මිනිහගෙන් ඉතුරු වෙලා තිබ්බේ තොප්පියයි, හැරමිටියයි විතරක් වෙන්නෝන. හැබැයි බල්ලෙක් උගේම නැට්ට අල්ල ගත්ත වගේ ෆොල්ටෙස්ට් අර මිනිහගෙ අදහස තමන්ගෙ ඔළුවටම දාගන්නා. මොනම විදිහකින් හරි ස්ට්‍රිගාව මරණ එක තහනම් කරලා, ඒකිගේ මායාව අයින් කරලා ආයෙමත් කුමාරිකාවක් කරන්න විසිම්වල හැම පළාතකින්ම එක එක මිත්‍යාදෘෂ්ටික වංචාකාරයෝ ගෙන්න ගන්නා. අනෙ අප්පේ ඒක නම් බලන්න වටින කණ්ඩායමක්. කුදු ගැහිව්ව ගැනුයි, ආබාධිතයෝයි, මහ අපිරිසිදු, උකුණො පිරිව්ව එවුනුයි. ඒක මහ කාලකණ්ණ වැඩක්.”

එවුන් කෙළින්ම ගිහින් එක එක මන්තර මැතිරුවා. වැඩියෙන්ම පාත්තරයි, කුසලානවලටයි. ඇත්තටම එතන හිටිය සමහරු වංචාකාරයන් බව දැනගන්න ආලේටෙස්ටයි, මිනිහගෙ කවුන්සිලයටයි පුළුවන් වුණා. සමහරුන්ව ගරාදි වැටේ එල්ලලා මැරුවා. හැබැයි හැමෝවම නෙවෙයි. මම එහෙම හිටියා නම් එවුන් ඔක්කොම එල්ලනවා. ඕවා වෙන වෙලාවේ ස්ට්‍රිගා අර වංචාකාරයෝ ගැනවත්, උන්ගේ මායා මන්තර ගැනවත් වගක්වත් නැතුව ඒකිට විඩින් විඩේ අහුවෙන හැම එකාවම අර දත්වලින් කාලා දැමීමා. ඕක ඉතින් කියන්නත් දෙයක්ද? ආලේටෙස්ට් ඒ වෙද්දි මාලිගාවේ හිටියේ නෑ. දැන් එහෙ කවුරුන්ම නැහැ.”

කතාව මඳකට නතර කළ වෙලෙරාඩ්, බීර උගුරක් පානය කළ අතර විවර් නිහඬවම බලා හුන්නේය.

“කොහොමහරි ගෙරළ්ට, අවුරුදු හතක් තිස්සේ මේ තත්වය තිබ්බා. ඒකි ඉපදුණේ මීට අවුරුදු දාහතරකට කලින්. ඒ වගේම අපිට හිතන්න තව ප්‍රශ්න තිබ්බා. නොවිග්‍රැඩ්වල විසිමියර් එක්ක වුණ යුද්ධය වගේ දේවල්. ඒවා මේ දේශ සීමා සම්බන්ධව සාධාරණ හේතු උඩ ඇති වුණු නියම සටන්. මේ නිකන් කුමාරියෙක් ගැන හරි විවාහ සම්බන්ධතාවයක් ගැන හරි දේවල් නෙවෙයි. ආලේටෙස්ට් විටින් විට කසාදයක් ගැන වහෙන් ඔරෝ කතා කළා. අසල්වැසි රාජ්‍යවල රූපසුන්දරියෝ ගැනත් ඇහගහගෙන හිටියා. ඒත් ඊට පස්සේ අර සිද්ධිය නිසාම ඒවා යට ගියා. කාලෙන් කාලෙට ඒ උමතුට මේ මනුස්සයා ආයේ ආයේ අහු වෙනවා. දැන් අලුතින් මායාකාරයෝ හොයන්න පණිවිඩකාරයෝ යවලා තියෙන්නේ. ඔහු පොරොන්දු වෙලා තියෙන ඕරන් කුන්දාහේ තෑග්ගට වහ වැටිලා නානාප්‍රකාර ඔල්මාදකාරයෝයි, දඩාවතේ යන නයිට්ටරුයි, ඒ විතරක්යැ... මන්දබුද්ධිකයෙක්ය කියලා මේ පළාතෙම ප්‍රසිද්ධ එඬේරෙකුත් මෙහෙට ආවා. අනේ මිනිහා නම් සාමදානයේ සැතපෙන්න ඕන! ඒත් ඉතින් ස්ට්‍රිගා තාම යහතින් ඉන්නවා. සැරිත් සැරේට ඒකි කාවහරි හපා කනවා. දැන් ඒකට අපි හැඩගැහිලා. අඩු ගාණේ මන්තර මතූරන්න ආව වීරයන්ගෙනුත් ප්‍රයෝජනයක් තිබ්බා. දැන් ඒ රාක්ෂණි ඒකිගේ තැනටම වෙලා කාලා බීලා ඉන්නවා. ඒකි මාලිගාවෙන් එළියෙ රෝන්දෙ ගහන්නෙ නෑ. ආලේටෙස්ට්ට අලුත් මාලිගාවක් තියෙනවා. බොහොම අපූරු තැනක්.”

“අවුරුදු හතක් තිස්සේ...” ගෙරළ්ටි හිස ඔසවමින් ඇසීය. “අවුරුදු හතක් තිස්සේ කාටවත්ම මේ ප්‍රශ්නේ විසඳන්න බැරි වුණාද?”

“ඇත්තෙන්ම නැහැ!”

වෙලෙරාඩ්, විවර් දෙසට හෙළවේ විනිවිද යන සුලු බැල්මකි.

“මොකද මේක විසඳන්න බැරි දෙයක්. අපි දැන් ඒ බව පිළිගන්න ඕන. විශේෂයෙන්ම පාරක් පාරක් ගාණෙ මේ දැන්වීම් එල්ලන අපේ අති උතුම්, ආදරණීය පාලකයා ආලෝකයට ඒ බව පිළිගන්න ඕන. අනික් අතට දැන් මේකට ඉදිරිපත් වෙන්නෙන් ටික දෙනයි. මේ ළගදී එකෙක් ආවා, හැබැයි ඒකා වැඩේට අත්තිකාරමක් විදිනට තුන්දාහ ඉල්ලුවා. ඉතින් අපි මිනිහව ගෝතියක දාලා විලට විසි කළා!”

“ඒ කියන්නේ තාමත් වංචාකාරයන්ගෙන් අඩුවක් නැහැ.”

“මොන පිස්සුද! තාමත් එහෙමයි.” කැස්ටෙලන්වරයා ඊට එකඟ වූයේ සිය දෑස් විවර් වෙතම රඳවා ගනිමිනි. “ඒකයි උඹත් මාලිගාවට ගිය ගමන් අත්තිකාරම් විදිනට රත්තරන් ඉල්ලා හිටින්න හොඳ නැත්තේ. මං මේ කිව්වේ උඹ යනව නම්...”

“මම යනවා.”

“ඒක උඹේ වැඩක්. හැබැයි මගේ අවවාදය මතක තියාගනිං. තැගි මුදල ගැන කියනව නම්, ළගකදි ඉඳලා ඒකට දෙවැනි තැග්ගකුත් එකතු කරලා තියෙනවා. මම කලිනුත් කිව්වේ. කුමාරිකාව බිරිඳ කරගන්න ලැබෙනවා. මේ කතාව කවුරු හැදුව එකක්ද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. ඒත් ස්ට්‍රිගාගේ පෙනුම ඔය කියන විදිහ නම්, ඒක මහ ජරා විහිළුවක්. ඒත් ඉතින් රාජකීය පවුලට එකතු වෙන්න ලැබෙන අවස්ථාව නිසාම මාලිගාවට දුවන මෝඩයන්ගෙනුත් අඩුවක් නැහැ. හරියටම කිව්වොත් මේ ආධුනික සපත්තු හඳුන්වන්නෝ දෙන්නෙකුත් ගියා නොවැ! සපත්තු හඳුන එවුන් මෙව්වරටම මෝඩ ඇයි ගෙරළ්ටි?”

“මම දන්නේ නෑ කැස්ටෙලන්. එතකොට විවර්ලා ගැන මොකද කියන්නේ? ඒ අය උත්සාහ කරල බැලුවද?”

“කිපදෙනෙක් හිටියා. හැබැයි ස්ට්‍රිගාව මරන්නේ නැතුව මායාබන්ධනය ඉවත් කරන්න ඕනේ කිව්වම උන් හැමෝම වැඩේ අතඇරලා ගියා. විවර්ලා ගැන මම පොඩ්ඩක් ඉහළ තක්සේරුවක ඉන්න, ඒකත් එක හේතුවක් ගෙරළ්ටි. තව එක්කෙනෙක් ආවා. උඹට වඩා ළාබාලයි. මට මිනිහගේ නම මතක නෑනේ. අඩුම ගාණේ මට නම කිව්වද කියලවත් මතක නෑ. මිනිහා උත්සාහ කළා.”

“ඉතින්?”

“දත් විළිස්සගෙන ආව කුමාර මිනිහගේ බොකු බඩවැල් සි සි කඩ ඇදලා දැමීමා.”

ගෙරළ්ටි හිස වැනිය.

“එව්වරද ආවේ?”

“තව එක්කෙනෙක් හිටියා.”

වෙලෙරාඩ් මොහොතක් නිහඩවම කල් මැරූ අතර ගෙරළ්ටිද ඔහුගේ නිහඬියාවට ඉඩ දී බලා සිටියේය.

“ඔව්...” අවසානයේ කැස්ටෙලන්වරයා හඬ අවදි කළේය. “තව එක්කෙනෙක් හිටියා. මුලින්ම ෆොල්ටෙස්ට් මිනිහගේ බෙල්ලට තොණ්ඩුවක් දාලා ස්ට්‍රිගාව මැරුවොත් හරි හානියක් කෙරුවොතින් හරි වෙන දේ ගැන තර්ජනය කරද්දී, මිනිහා හිනාවෙලා මිනිහාගෙ බඩු ලකලැස්ති කරා. හැබැයි ඊට පස්සෙ...”

මේසය හරහා ඉදිරියට නැඹුරු වූ වෙලෙරාඩ්, සිය හඬ පහත් කළේ රහසක් කියන්නාක් වැනි ස්වරයකටය.

“ඊට පස්සේ මිනිහ වැඩේ බාරගත්තා. මෙහෙමයි ගෙරළ්ටි, විසිම්වල ඉහළ තනතුරු දරන සමහර බුද්ධිමත් මිනිස්සු ඉන්නවා. ඒ අය මේ ප්‍රශ්නෙන් ඇති තරම් බැට කාලා හිටියේ. කටකතාවල හැටියට ඒ මිනිස්සු විවර්ව පොළඹවගෙන තියෙනව මායා මන්තර මතුර මතුර ඉන්නේ නැතුව ස්ත්‍රීගාට මාරාන්තික ප්‍රහාරයක් දෙන්න කියලා. ඊට පස්සේ රජතුමාට කියන්න පුළුවන් මායා බන්ධනය අසාර්ථක වෙලා ආත්ම ආරක්ෂාවට සටන් කරද්දි රජතුමාගේ දූ සිගිත්ත මැරුණා කියල, රාජකාරිය අතරේ වුණ අනතුරක් විදිහට. රජතුමා කෝප වෙලා තැගි මුදල විදිහට ඕරන් එකක්වත් දෙන එකක් නෑ, ඒක සහතිකයි. ඒත් එතනින් ඒ කරදරේ ඉවරයි. හැබැයි විවර් කට්ටයා. මිනිහ කිව්ව සහ පහක් නැතුව අපිටම වුණත් ස්ත්‍රීගාව පන්නලා දාන්න පුළුවන් කියලා. මොනවා කරන්නද ඉතින්? අපි සල්ලි එකතු කරලා, කේවල් කළා. හැබැයි ඒ කිසි දේකින් වැඩක් වුණේ නම් නෑ.”

ගෙරළ්ටි සිය ඇඟිබැම එසවීය.

“මුකුත්ම නැහැ.” වෙලෙරාඩ් යළි තෙපළීය. “විවර් මේ වැඩේ මුල්ම රැයේ කළේ නැහැ. මිනිහා වටපිටාව පරීක්ෂා කර කර වටේ කැරකි කැරකි කල් මැරුවා. ඒ අය කියන විදිහට අන්තිමට මිනිහා ස්ත්‍රීගාගේ වැඩ දැකලා. ඒකි ඉතින් ඒ බිම්ගෙයින් එළියට එන්නේ නිකන්ම අත පයේ හිරි අරින්න නෙවෙයිනේ. මිනිහ ඒකිව දැකලා එදා රැම පැනලා ගිහින්. වචනයක්වත් කියන්නේ නැතුවම!”

ගෙරළ්ටිගේ හාව ප්‍රකාශයන් මඳකට වෙනස් විය. බැලූ බැල්මට ඔහුගේ මුවට සිනහවක් නැඟී තිබිණ.

“අර කිව්ව බුද්ධිමත් මිනිස්සු...” ඔහු ඇසීය. “සැකයක් නෑ තාමත් ඒ අය ළඟ සල්ලි ඇති නේද? මොකද විවර්ලා අත්තිකාරම් විදිහට ගාස්තු අය කරන්නේ නැහැ.”

“සත්තකින්නම, තාමත් තියෙනවා ඇති.” වෙලෙරාඩ් කීය.

“කටකතාවල නැද්ද ඒ අය කීයක් තැගි දෙන්න ලැස්තිද කියලා?”

වෙලෙරාඩ් දසන් විදහා සිනාවක් පෑවේය.

“සමහරු නම් කියන්නේ අටසිය...”

ගෙරල්ට් සිය හිස දෙපසට වැනීය.

“තවත් අය...” කැස්ටෙලන්වරයා මිමිනීය. “ඔවුන් කියන්නේ දහසක්.”

“කටකතා ගොඩක් වෙලාවට අතිශයෝක්තියක් කියලා හිතද්දී ඕක මහ ගාණක් නෙවෙයි. අනික රජතුමා දෙනවා කියන්නේ තුන් දාහක්.”

“ඒ විතරක්යැ, කසාදය අමතකද?” වෙලෙරාඩ් කීවේ උපහාසයෙනි. “මොනවද උඹ මේ කියවන්නේ. ඔය තුන්දාහ ගන්න වෙන්නේ නෑ කියන එක පැහැදිලියිනේ.”

“කොහොමද පැහැදිලි?”

වෙලෙරාඩ් මේසය මතට දැඩි පහරක් එල්ල කළේය.

“ගෙරල්ට්, විවර්ලා ගැන මගේ තියෙන පැහැදීම නැති කරන්න එපා. මේක අවුරුදු හතකටත් වැඩි කාලයක් තිස්සේ සිද්ධ වෙන දෙයක්. ස්ට්‍රිගා අවුරුද්දකට මිනිස්සු පණහක් විතර අහවර කරලා දානවා. මිනිස්සු දැන් මාලිගාවෙන් ඇත් වෙලා නිසා ඒක ටිකක් අඩුයි. නෑ නෑ, මගේ මිත්‍රයා. මම මායාවන් විශ්වාස කරනවා. මම මහ පුදුමාකාර දේවල් දැකලා තියෙනවා. ඒ වගේම එක්තරා දුරකට මායාකාරයන්ගේ මායාකාරියන්ගේ හැකියාවන් ගැන විශ්වාස කරනවා. හැබැයි මේ තපස් රැක රැක, කන දේවල්වලින් ඔළුව තරක් වුණ, කුදු ගැහිව්ව, හොටු පෙරාගත්ත නාකියෙක් ගොතපු, ‘මේ මායා ඛන්ධනය ඉවත් කරන්න ඕනෑ’ය කියන කතාව නම් මහ විකාරයක්. ෆොල්ටෙස්ට් ඇරෙන්න වෙන කිසිකෙනෙක් විශ්වාස කරන්නේ නැති විකාරයක්. ඇඩා බිහි කළේ ස්ට්‍රිගා කෙනෙක්. මොකද ඒ එයාගෙම සහෝදරයට දාව උපන් එකියක් නිසා. ඒක